

استراتژی بوئینگ؛ خلاقیت و خطرپذیری!

خلاقیت و خطرپذیری ویلیام بوئینگ آنقدر بود که برای تحقق رویاهای برادران رایت دست به اقدام مهمی بزند و حدود یک قرن پیش، شرکت هواپیمایی بوئینگ را تاسیس کند. ...

مدون و عرضه می‌شود.

خلاقیت و خطرپذیری ویلیام بوئینگ آنقدر بود که برای تحقق رویاهای برادران رایت دست به اقدام مهمی بزند و حدود یک قرن پیش، شرکت هواپیمایی بوئینگ را تاسیس کند.

هنر و ظرافت رهبری او نیز آن چنان بود که با حضور مستقیم در طی دو دهه در شرکت، زمینه‌های توسعه آن را چنان فراهم آورد که امروز بوئینگ به بزرگ‌ترین و برترین تولیدکننده هواپیماهای تجاری و دومین شرکت بزرگ در زمینه صنایع دفاعی و پیشروترین شرکت در طراحی و ساخت موشک‌ها و ماهواره‌ها و سفینه‌های فضایی تبدیل شود. جیمز مک نرنی از سال ۲۰۰۶ به عنوان عضو هیات‌مدیره و از ۲۰۰۵ تاکنون به عنوان مدیرعامل شرکت مشغول به کار است. سابقه مدیریتی مک نرنی بسیار درخشان است، او همچون بنیانگذار شرکت، ویلیام بوئینگ، فارغ‌التحصیل دانشگاه ییل است و MBA را از دانشگاه هاروارد اخذ کرده است. او ۱۹ سال در جنرال الکتریک مشغول به کار بود و قبل از پیوستن به بوئینگ، مدیریت شرکت ۳M را بر عهده داشت. او کارکنان را منبع اصلی قدرت بوئینگ می‌داند و بر این باور است که دیدگاه‌های متنوع آنان در تولید خلاقانه محصولات به شرکت کمک می‌کند؛ شرکتی که همه با تعهد بر توسعه مستمر در آن گرد آمده اند. تاکید استراتژی‌های اصلی شرکت بر استراتژی‌های رشد جهانی، اهداف و عملکرد مالی، توسعه رهبری و اخلاق است. بیش از ۱۵۷ هزار نفر در آمریکا و ۷۰ کشور دنیا برای بوئینگ کار می‌کنند، از این تعداد حدود ۴۰ درصد در بخش هواپیماهای تجاری، ۴۴ درصد در بخش سیستم‌های دفاعی و بقیه در سایر حوزه‌ها مشغول به فعالیت هستند. شرکت بوئینگ در سال گذشته میلادی با فروش بالای ۶۰ میلیارد دلاری خود در بیش از ۹۰ کشور دنیا فعالیت داشت. حدود نیمی از فروش شرکت به حوزه هواپیماهای تجاری مربوط می‌شود. اگر چه حوزه فعالیت بوئینگ در صنایع هواپیمایی تجاری تا سیستم‌های دفاعی را در بر می‌گیرد و حتی در همکاری نزدیک با سازمان فضایی آمریکا طراحی و ساخت شاتل‌ها و سفینه‌های فضایی را نیز شامل می‌شود و بزرگ‌ترین پیمانکار این سازمان به شمار می‌رود، اما مدیرعامل فعلی شرکت از ظهور و رشد تدریجی رقیبی به نام ایرباس در حوزه هواپیماهای تجاری نمی‌تواند خوشحال باشد. /

در سال ۱۸۸۱ ویلیام بوئینگ که فرزند یک بازرگان المانی بود، در آمریکا متولد شد. ۲۴ سال بعد از دانشگاه ییل فارغ‌التحصیل شد، پنج سال بعد شرکت «گرین وود تیمبر» را تاسیس کرد و دو سال بعد شرکت «شپ یارد» را خرید. زمانی که او برای خرید الوار و چوب به سیاتل رفته بود، تحت تأثیر امکانات هوانوردی آن نواحی قرار گرفت و به تدریج مقدمات تاسیس یک کارخانه هواپیماسازی را آماده کرد. در سال ۱۹۱۶ او با سرمایه ۱۰۰ هزار دلار بزرگ‌ترین شرکت هواپیمایی جهان را که در آن زمان شرکت محصولات هوایی اقیانوس آرام نام داشت، تاسیس کرد. وی اولین محصول خود را که یک هواپیمای هشت متری مدل B۱ بود ساخت. یک سال بعد نام شرکت به شرکت هواپیمایی بوئینگ تغییر یافت. بوئینگ در سال‌های اولیه فعالیت به ساخت هواپیماهای کوچک به نام مدل C برای نیروی دریایی یا حمل بسته‌های پستی پرداخت. با پایان یافتن جنگ و کساد شدن بازار فروش، شرکت بوئینگ به میل‌سازی مشغول شد تا آنکه از ۱۹۲۳ و با گرفتن سفارش ساخت یک هواپیمای تجسیسی برای نیروی دریایی، شرکت بوئینگ به صورت جدی‌تری وارد عالم هوانوردی شد.

عرضه هواپیماهای کارآمد هم در زمینه نظامی و هم در زمینه‌های غیرنظامی، تدریجاً جایگاه بوئینگ را در بین سازندگان هواپیما تثبیت کرد. هواپیماهای ساخت بوئینگ در اغلب دوران‌ها به یادگارهای ماندگار در تاریخ صنایع هوایی تبدیل شدند. در سال‌های بعد، بوئینگ درصدد تغییر استاندارد موتورهای هواپیما برآمد و مدل A۴۰ را تولید کرد. هواپیمای بمبافکن دونالد داگلاس در این سال‌ها طراحی شد و بوئینگ شرکت دولفین را خریداری کرد. در سال ۱۹۲۸ بوئینگ، مدل B۱E و سپس مدل ۸۰ را معرفی کرد. در سال ۱۹۳۴ ویلیام بوئینگ سهم خود را فروخت و شرکت را رها کرد؛ اما همچنان تا پایان عمر به مشاوره با شرکت ادامه داد. در خلال جنگ جهانی دوم، بمبافکن B۲۹ توسط بوئینگ ساخته شد و به پرواز درآمد.

۱۵ سال بعد نیز بمبافکن پیشرفته B۵۲ مورد استفاده قرار گرفت. در همان سال یعنی ۱۹۵۷ اولین هواپیمای مجهز مسافربری مدل ۷ به عنوان بوئینگ مدل ۷۰۷ به بازار عرضه شد و مورد استقبال قرار گرفت. طی دهه بعد، مدل‌های ۷۳۷، ۷۴۷ و نیز یکی پس از دیگری به بازار حمل‌ونقل هوایی جهان ارائه شد. در این سال‌ها، بوئینگ در ساخت موشک و سفینه‌های فضایی نیز وارد شده بود و با سازمان فضایی آمریکا (ناسا) همکاری نزدیک داشت. در سال ۱۹۷۴، پس از تجربه ساخت موفق آپولو، سفینه مارنر ۱۰ ساخته و به ناسا تحویل داده شد. در سال ۱۹۹۰، بوئینگ ۷۳۷ یا فروش ۱۸۳۲ فروتنی به عنوان پرفروش‌ترین هواپیمای جهان مطرح شد، در حالی که بوئینگ در سال‌های قبل و بعد از آن به طراحی و ساخت و عرضه مدل‌های ۷۵۷، ۷۶۷، ۷۷۷ و بالاخره در سال ۲۰۰۵، مدل ۷۸۷ پرداخت.

اکنون بوئینگ، اولین و بزرگ‌ترین شرکت هواپیمایی جهان در ساخت هواپیماهای تجاری و دومین شرکت بزرگ در ساخت سیستم‌های دفاعی جهان است. حوزه فعالیت بوئینگ، محدوده گسترده‌ای از سیستم‌ها، محصولات و خدمات فضایی و دفاعی را در زمینه طراحی، تولید و پشتیبانی هواپیماهای تجاری، جنگنده‌ها، بمبافکن‌ها، موشک‌ها، سفینه‌های فضایی، ماهواره‌ها، جنگ افزارها و قن‌آوری‌های مختلف نظامی و دفاعی در برمی‌گیرد. رهبری و توسعه آن جزو ارزش‌ها و فعالیت‌های اصلی شرکت است. در مدل مدیریتی شرکت بوئینگ بر پیشبرد عملکرد از طریق رشد و توسعه بهره‌وری و رهبری تاکید شده است. شرکت دارای یک مرکز رهبری است که رویکرد توسعه رهبری در آنجا